

Što je korizma?

Što je korizma? Što je obraćenje i kako možemo izraziti želju za njim? Evo nekoliko često postavljanih pitanja o korizmi koja će vam pomoći da dublje uđete u značenje ovog liturgijskog vremena.

19.02.2024.

„Korizma bi nam trebala sugerirati ova temeljna pitanja: Napredujem li u svojoj vjernosti Kristu, u svojoj želji za svetošću, u velikodušnom apostolatu u svom svakodnevnom životu, u svom redovnom radu među

svojim kolegama? Svatko od nas treba tiho odgovoriti na ova pitanja i vidjet ćemo da se trebamo ponovno promijeniti ako želimo da Krist živi u nama, da se Isusova slika jasno odražava u našem ponašanju.” (Susret s Kristom, 58)

Sažetak

1. Što je korizma? Kada je Crkva počela svetkovati korizmeno vrijeme?
2. Kada počinje i završava vrijeme korizme? Koji su dani i vrijeme pokore? Što treba živjeti korizmenim petkom?
3. Što je Čista srijeda? Kada je započeo običaj posipanja pepela? Kada se pepeo blagoslivlja i daje? Odakle dolazi pepeo? Što on simbolizira?
4. Na što nas Crkva poziva u korizmi?

5. Što je pokora? Na koji način se pokora izražava u kršćanskom životu?

6. Što je obraćenje? Zašto se kršteni vjernici trebaju obratiti?

7. Kako mogu izraziti svoju želju za obraćenjem?

8. Što su katolici dužni činiti za korizmu? U čemu se sastoji post i nemrs? Koja je svrha toga?

9. Koja je svrha prakticiranja posta i nemrsa?

.....

1. Što je korizma? Kada je Crkva počela svetkovati korizmeno vrijeme?

Korizma je razdoblje od četrdeset dana u kojem se Crkva priprema za Veliki tjedan i Uskrs. Od četvrtog

stoljeća promatra se kao vrijeme pokore i obnove za cijelu Crkvu, s postom i nemrsom.

Sa svečanih četrdeset dana korizme Crkva se svake godine sjedinjuje s otajstvom Isusa u pustinji.

(Katekizam Katoličke Crkve, 540)

Crkva nam stavlja primjer Krista u pustinji, kako bismo se s njime mogli pripremiti za slavlje Muke i Uskrsa čisteći svoja srca, ozbiljnije shvaćajući svoj kršćanski život i prakticirajući pokoru.

Korizma počinje Čistom srijedom, koja iz godine u godinu pada na različite datume (između 4. veljače i 10. ožujka) prema pomičnom datumu Uskrsa.

Razmatraj sa svetim Josemarijom

Ovu korizmu ne možemo smatrati samo još jednim liturgijskim vremenom koje se jednostavno ponovno dogodilo. Ovo je

jedinstveno vrijeme: božanska pomoć koju trebamo prihvatiti. Isus prolazi i nada se da ćemo učiniti veliki korak naprijed — danas, sada. (Susret s Kristom, 59).

2. Kada počinje i završava vrijeme korizme? Koji su dani i vrijeme pokore? Što treba živjeti korizmenim petkom?

Korizma počinje na Pepelnicu i završava neposredno prije mise Večere Gospodnje na Veliki četvrtak. Razdoblja i dani pokore tijekom liturgijske godine (korizma i svaki petak na spomen smrti Gospodinove) intenzivni su trenuci pokorničke prakse Crkve. (Zakonik kanonskog prava, 1250). Ova su vremena posebno prikladna za duhovne vježbe, pokornička bogoslužja, hodočašća kao znak pokore,

dragovoljnog odricanja kao što su post i milostinja te bratsko dijeljenje (karitativna i misionarska djela). (Katekizam Katoličke Crkve, 1438.)

U spomen na dan kada je Isus Krist umro na svetom križu, „svakog petka ima se uzdržavati od mesa ili neke druge hrane, kako je odredila Biskupska konferencija, osim ako bi svetkovina padala u petak.

Uzdržavanje od mesa i post obvezni su na Čistu srijedu i Veliki petak." (Zakonik kanonskog prava, 1251).

Razmatraj sa svetim Josemarijom

- Do nas je stigao zov dobroga pastira: „Imenom sam te zazvao“. Budući da ljubav uzvraća ljubav, moramo odgovoriti: „Evo me, jer si me pozvao.“ Odlučio sam da ova korizma ne prođe kao kiša po kamenju i ne ostavi traga. Pustit ću da se upije u mene,

mijenjajući me. Obratit ću se,
ponovno ću se obratiti
Gospodinu i ljubiti ga onako
kako on želi da bude ljubljen.
(Susret s Kristom, 59)

3. Što je Čista srijeda? Kada je započeo običaj posipanja pepelom? Kada se pepeo blagoslivlja i daje? Odakle dolazi pepeo? Što on simbolizira?

Čista srijeda je početak korizme, a to je posebno pokornički dan, kada kršćani očituju svoju osobnu želju za obraćenjem Bogu. Posipanje pepelom poziv je da tijekom cijele korizme živimo svjesno i intenzivno sudjelovanje u Isusovom vazmenom otajstvu, u njegovu križu i uskrsnuću, sudjelovanjem u euharistiji i životom ljubavi. Posipanje pepela potječe iz ranih oblika kanonske pokore. Počeo

se širiti na sve kršćane u desetom stoljeću. Liturgija Pepelnice čuva elemente te dugogodišnje tradicije u posipanju pepela i strogom postu.

Blagoslov i posipanje pepela je na misi, nakon homilije. U posebnim okolnostima to se može učiniti unutar slavlja Riječi. Molitve za posipanje pepelom potječu iz Svetog pisma: Postanak 3:19 i Marko 1:15. Pepeo dolazi od palminih grančica koje su bile blagoslovljene na nedjelju muke (Cvjetnice) prethodne godine, prema tradiciji koja seže u dvanaesto stoljeće.

Pri posipanju pepela svećenik ocrtava križ na čelo vjernika, ponavljajući riječi „obratite se i vjerujte Evanđelju" ili „sjeti se da si prah i da ćeš se u prah vratiti", da nas podsjeti da je naše konačno mjesto nebo.

Upotreba pepela kao simbola pokore je drevna: Židovi su se, na primjer,

pokrivali pepelom kad su prinosili žrtve, kao i Ninivljani. Molitva blagoslova pepela upućuje na grešno stanje onih koji će ga primiti. Pepeo simbolizira slabo i prolazno stanje našeg života na zemlji, dok putujemo prema smrti; činjenicu da smo grešnici; našu žarku molbu da nam Bog pritekne u pomoć; i Uskrsnuće, budući da smo mi smrtnici predodređeni sudjelovati u Kristovoj pobjedi.

Razmatraj sa svetim Josemarijom

- Što više budeš želio pripadati Isusu, tim više ćeš milosti primiti za svoje djelovanje na zemlji i za svoje vječno blaženstvo. Ali moraš se odlučiti da pođeš putem predanja: Križ na tvojim ramenima, na tvojim ustima osmijeh, a u tvojoj duši svjetlo. (Križni put, druga postaja)

4. Na što nas Crkva poziva u korizmi?

Crkva poziva vjernike da korizmeno vrijeme pretvore u svojevrsne duhovne vježbe, podupirući naš molitveni trud nastojanjem da ponudimo osobno mrtvljenje i pokoru; pokore koje predlaže Crkva su minimum, kojem možemo, slobodno i velikodušno, dodati više.

Ako dobro proživimo korizmu, ona nas priprema za istinsko, duboko osobno obraćenje, kako bismo bili spremni sudjelovati u najvećem blagdanu crkvene godine: Uskrsnoj nedjelji, danu uskrsnuća Gospodinova.

Razmatraj sa svetim Josemarijom

- Svuda oko sebe zapažamo klimu straha pred Križem, pred Gospodinovim Križem. Štoviše

sve neugodnosti u životu počele su se nazivati križevima i ne nose se na način djece Božje i s nadnaravnim pogledom. To ide i toliko daleko da se čak i s putova skidaju križevi, koje su ondje postavili naši djedovi...! Isusovom Mukom je Križ prestao biti simbol kazne, da bi se pretvorio u znak pobjede. Križ je Otkupiteljev znak: *in quo est salus, vita et resurrectio nostra*: tamo je naš spas, naš život i naše uskrsnuće. (Križni put, druga postaja)

5. Što je pokora? Na koji način se pokora izražava u kršćanskom životu?

Pokora, latinski prijevod grčke riječi *metanoia*, u Bibliji znači obraćenje (duhovna promjena) grešnika.

Označava cijeli skup unutarnjih i vanjskih radnji usmjerenih prema ispravljanju počinjenog grijeha i stanje u kojem je grijeh ostavio grešnika. Doslovno, to znači „promjena života“, i to je čin grešnika koji se vraća Bogu nakon što se okrenuo od Njega, ili nevjernika koji pronalazi vjeru.

„Unutarnja pokora kršćanina može se izraziti na mnoge i različite načine. Sveto pismo i oci inzistiraju prije svega na tri oblika, postu, molitvi i milostinji, koji izražavaju obraćenje u odnosu prema sebi, Bogu i drugima; radikalno pročišćenje koje donosi krštenje ili mučeništvo oni navode kao sredstva za dobivanje oprostjenja grijeha: napor oko pomirenja s bližnjima, suze pokajanja, briga za spasenje bližnjega, zagovor svetaca i prakticiranje milosrđa 'koje pokriva mnoštvo grijeha' (1 Pt 4,8) (Katekizam Katoličke Crkve, 1434.)

Ovi i mnogi drugi oblici pokore mogu se prakticirati u svakodnevnom životu kršćanina, osobito u korizmenom vremenu i na pokornički dan petak. (Kompendij Katekizma, 301)

Razmatraj sa svetim Josemarijom

- Obraćanje je zadatak trenutka; posvećenje je posao cijelog života. Božansko sjeme milosrđa, koje je Bog posijao u naše duše, želi rasti, izraziti se u djelovanju, dati rezultate koji se uvijek podudaraju s onim što Bog želi. Stoga moramo biti spremni započeti ispočetka, ponovno pronaći — u novim situacijama — svjetlo i poticaj našega prvog obraćenja. I zato se moramo pripremiti s dubokim ispitom savjesti, moleći našega Gospodina za pomoć, kako bismo bolje upoznali njega i sebe. Ako se želimo ponovno obratiti, nema drugog načina. (Susret s Kristom, 58)

6. Što je obraćenje? Zašto se kršteni vjernici trebaju obratiti?

Obraćenje znači pomirenje s Bogom, odvrćanje od zla, ponovno uspostavljanje prijateljstva s našim Stvoriteljem. To znači pokajanje i ispovijed svih naših grijeha, uključujući svaki od naših smrtnih grijeha. Kada smo vraćeni u stanje milosti (bez smrtnog grijeha na našoj savjesti), moramo odlučiti promijeniti se iznutra, promijeniti svoj stav prema svemu što se ne sviđa Bogu i što vrijeđa Boga.

Kristov poziv na obraćenje i dalje odzvanja u životima kršćana. Ovo drugo obraćenje neprekidni je zadatak za cijelu Crkvu koja, „privijajući grješnike u svoje grudi, [je] istodobno sveta i uvijek potrebna čišćenja, (i) neprestano slijedi put pokore i obnove” (*Lumen gentium*, 8).

). Ovo nastojanje obraćenja nije samo ljudsko djelo. To je pokret „skrušenog srca” (Psalam 51,19), privučen i potaknut milošću da odgovori na milosrdnu ljubav Boga koji nas je prvi ljubio (usp. 1 Iv 4,10).

(Katekizam Katoličke Crkve, 1428.)

Razmatraj sa svetim Josemarijom

- Nalazimo se na početku korizme: vrijeme pokore, čišćenja i obraćenja. To nije lak program, ali ni kršćanstvo nije lak način života. Nije dovoljno samo biti u Crkvi, pustiti godine da prolaze. U našem životu, u životu kršćana, svakako je vrlo značajno naše prvo obraćenje – onaj jedinstveni trenutak kojeg se svatko od nas sjeća, kada smo jasno shvatili sve što Gospodin od nas traži. Ali kasnije preinake još su važnije i sve su zahtjevnije. Da bismo olakšali djelo milosti u tim obraćenjima, trebamo održavati svoju dušu mladom; moramo zazivati svoga

Gospodina, znati ga saslušati i, saznajući što je pošlo po zlu, znati tražiti od njega oprost. (Susret s Kristom, 57)

- Moramo biti uvjereni da nas Bog čuje, da mu je stalo do nas. Ako jesmo, osjećat ćemo se potpuno spokojno. Ali živjeti s Bogom doista je riskantan posao, jer on neće dijeliti stvari: on želi sve. A ako idemo prema njemu, to znači da moramo biti spremni za novo obraćenje, zauzeti nove smjerove, pažljivije slušati njegova nadahnuća – te svete želje koje on izaziva u svakoj duši – i provoditi ih u djelo. (Susret s Kristom, 58)

7. Kako mogu izraziti svoju želju za obraćenjem?

Svoju želju za obraćenjem možemo izraziti na mnogo različitih načina,

ali uvijek uključujući djela obraćenja, kao što su: odlazak na sakrament pomirenja (sakrament pokore ili sakramentalna ispovijed); prevladavanje podjela; opraštanje drugima; produbljivanje našeg duha i prakse bratstva; prakticiranje Djela milosrđa.

Razmatraj sa svetim Josemarijom

- Savjetujem ti da se koji put pokušaš vratiti unatrag... na početak svog “prvog obraćenja”, što nije baš ponovno postati djetetom, ali mu mnogo nalikuje: u duhovnom je životu potrebno prepustiti se vođenju s punim povjerenjem, bez straha i dvoličnosti; mora se razgovarati s potpunom jasnoćom o svemu što se ima u glavi i u duši. (Brazda, 145)
-

8. Što su katolici dužni činiti za korizmu? U čemu se sastoji post i nemrs? Koja je svrha toga?

Katolici moraju ispuniti zapovijed Crkve o postu i uzdržavanju od mesa (Kompendij Katoličke Crkve, 432: o danima koje je Crkva ustanovila), kao i godišnju ispovijed i pričest. Post se sastoji od samo jednog obroka tog dana, ali je dozvoljeno jesti i manje od uobičajenog ujutro i navečer. Osim u slučaju bolesti, zapovijed posta vrijedi za sve one koji su navršili osamnaest godina života do početka svoje šezdesete godine (Zakonik kanonskog prava, 1252).

Nemrs znači ne jedenje mesa ili mesnih proizvoda. Zakon nemrsa obvezuje one koji su navršili četrnaest godina (ibid.). Biskupska konferencija može točnije odrediti obdržavanje posta i nemrsa, kao i nadomjestiti druge oblike pokore, osobito djela ljubavi i vježbe

pobožnosti, u cijelosti ili djelomično, za nemrs i post (Zakonik kanonskog prava, 1253.).

Trebamo paziti da ne prakticiramo post i nemrs pokušavajući vidjeti koliko malo možemo učiniti, težeći minimalnom, nego radije kao konkretan način na koji nam naša Sveta Majka Crkva pomaže rasti u pravom duhu pokore. Isusov poziv na obraćenje i pokoru, poput poziva proroka prije njega, ne cilja prvo na vanjska djela, „kostrijet i pepeo“, post i mrtvljenje, nego na obraćenje srca, unutarnje obraćenje. Bez toga, takve pokore ostaju jalove i lažne; međutim, unutarnje obraćenje potiče na izražavanje vidljivim znakovima, gestama i djelima pokore. (usp. Joel 2,12-13; Iz 1,16-17; Mt 6,1-6, 16-18). (Katekizam Katoličke Crkve, 1430.)

U Novom zavjetu Isus iznosi na vidjelo duboki motiv posta, osuđujući stav farizeja koji su se pomno

pridržavali propisa zakona, ali čija su srca bila daleko od Boga. Istinski post, kako božanski Učitelj ponavlja na drugom mjestu, radije je vršiti volju Oca nebeskoga koji „vidi u tajnosti i uzvratit će ti” (Mt 6,18).

Razmatraj sa svetim Josemarijom

- Morate se odlučiti. Moramo odlučiti. Pogrešno je imati upaljene dvije svijeće — jednu svetom Mihovilu, a drugu đavlu. Moramo ugasiti đavolsku svijeću: svoj život moramo potpuno posvetiti služenju Gospodinu. Ako je naša želja za svetošću iskrena, ako smo dovoljno poslušni da se stavimo u Božje ruke, sve će biti dobro. Jer on nam je uvijek spreman dati svoju milost, osobito u ovakvom vremenu — milost za novo obraćenje, korak naprijed u našim kršćanskim životima. (Susret s Kristom, 59)

9. Koji je smisao prakticanja posta i nemrsa?

To je konkretan način na koji nam Crkva kao Majka predlaže da rastemo u duhu pokore. Kao već kod proroka, Isusov poziv na obraćenje i pokoru ne gleda prije svega na izvanjska djela "kostrijet i pepeo", postove i mrtvljenja, nego na obraćenje srca, unutarnju pokoru.

Bez toga, djela pokore ostaju jalova i varljiva; Naprotiv, unutarnje obraćenje potiče izražavanje ovog stava kroz vidljive znakove, geste i djela pokore (usp. J1 2,12-13; Iz 1,16-17; Mt 6,1-6. 16-18). CEC, 1430.

U Novom zavjetu Isus ukazuje na duboki razlog posta, stigmatizirajući stav farizeja, koji su se skrupulozno držali propisa nametnutih zakonom, ali su njihova srca bila daleko od Boga. Istinski post, ponavlja božanski Učitelj jednom drugom prilikom, sastoji se prije u ispunjavanju volje

Oca nebeskoga koji “vidi u skrovnosti
i uzvratit će ti” (Mt 6,18).

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/sto-je-korizma/](https://opusdei.org/hr-hr/article/sto-je-korizma/)
(15.03.2026.)